HALACHIC AND HASHKAFIC ISSUES IN CONTEMPORARY SOCIETY

211 - MEDINAT YISRAEL, TESHUVA AND GEULA

OU ISRAEL CENTER - SPRING 2021

In the previous shiur we looked in depth at the question of the Ingathering of the Exiles to the Land of Israel. The fact of our current ingathering is undisputed. The question is whether this return to Israel constitutes 'Geula' - redemption. Are we living through the actual process of Geula, or maybe the start of it. Or is the State of Israel and the immigration of millions of Jews something incredibly positive for the Jewish people and the world as a whole, but completely unrelated to the process of Geula. The actual redemption may come in a very different way - iy'H very soon, but perhaps in many years (decades? centuries?) from now.

A] DEFINING 'GEULA'

A1] 'GEULA' IN CHUMASH

לָבֵّן אֵמָר לִבְנֵי־יִשְׂרָאֵלֿ אֲנִי ה' וְהוֹצֵאתִּי אֶתְכֶּם מִתַּחַת ׁסִבְלַת מִצְרַיִם וְהַצֵּלְתִּי אֶתְכֶם וְנָאַלְתַּי אֶתְכֶם (סרגוס חונקלוס – וחפרוק יחכון) בִּזְרַוֹע נְטוּיָה וּבִשְׁפָטִים גְּדֹלִים: וְלָ**קַחְתִּ**י אֶתְכֶם לִי לְלֶם וְהָיִתִי לָכֶם לֵאַלֹתִים וְיִדַעְהֶּם כַּי אֲנִי ה' אֱלְהֵיכֶם הַפּוּצְיא אֶתְכֶּם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרֵיִם: וְהַבֵּאתַי אֶתְכֶם אֶל־הָאָׁרֶץ אֲשֶׁר נָשָּׂאתִי אֶת־יָדִי לָתַת אֹתָה לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַצְקְבׁ וְנָתַתֹּי אֹתָה לָכֵם מוֹרָשָׁה אֲנִי הְ':

שמות וורח

2.

The Torah uses the expression 'geula' in the context of freedom from slavery - as one of the 4 expressions of redemption¹.

(כה) וְהָאָׁרֶץ לָּא תִפְּכֵר ׁ לִצְמִלֻּת כִּי־לִי, הָאָרֶץ כִּי־גַרֶים וְתוֹשָׁבֵים אַתֶּם עִפְּדִיּי (כד) וּבְכַל אֲרֶץ אֲחַזּתְכֶם **גִּאֻלָּה תִּתְּנִוּ לָאֵרֶץ**י (כה) כִּי־יָמֵוּךְ אָחִידְּ וּמָכַר מֵאֲחַזָּתִוֹ וּבָא **גְאֲלו**ֹ הַקָּרָב אֵלֶיו וְ**נָאֵל** אֵת מִמְכַּר אָחִיוּי (כו) וְאִישׁ כֵּי לֹא יָהְיֶה־לִוֹ **גֹאֵל** וְהִשְּׁיגָה יָדֹוֹ וּמָצָא כְּדֵי גאלתוֹ

ויקרא כה:כג-כו

The Land of Israel cannot be sold in perpetuity. There must always be the option of 'geula', when the original tribal owner can be restored to their ancestral lands through exercising an option to by back the land. So too, if a person became poor was forced to sell their ancestral lands to a stranger they could be bought back by a relative who acts as the 'goel'. As such, the process of restoring ownership is called 'geula'.

כט) וְאִישׁ כְּידִימְכָּר בִּית־מוֹשַׁב עִיר חוֹמָה וְהָיְתָה **ֹגְאֻלְתוֹ עַד־הָים שְׁנַת מִמְכָּר**וֹ יָמָים תּהְיֵה גְאֻלְּתְוֹּ (ל) וְאָם **לְאדּיגָאֵל** עַד־מְלְאת לוֹ שָׁנָה תְמִימָה וְקָם הַבַּּיִת אֲשֶׁר־בָּעִיר אֲשֶׁר־לא לַוֹ חֹמָה לַצְּמִיתֻת לַקּנֶה אֹתָוֹ לְדֹרֹתָיו לְא יֵצֵא בַּיּבֵלּ: (לא) וּבָתַּי הַחֲצֵרִים אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם חֹמָה סְבִּיב עַל־שְׁדֵה הָאָרֶץ יַחָשֶׁב **גְּאֻלָה תִּהְיֶה־לוֹ** וּבַיֹבֵל יֵצֵא

ויקרא כה:כט-לו

If a person sells a house in a walled city they have 1 year to perform 'geula' - buying back the house to restore its original ownership. For other property, 'geula' comes at the Yovel year if it were not bought back earlier.

(מז) וְכַי תַשִּׁיג יַד גַּר וְתוֹשָׁב עַפֶּׁוּ וּמָדְ אָחֻיּדּ עִמֵּוֹ וְנִמְכַּר לְגָרַ תּוֹשָׁב עַפֶּׁוּ אָוֹ לְאֶ**קְרּ וּמְשְּׁבְר בְּעֵּרוֹ וְנְמְבֶּר בְּעְרֵוֹ מְשְּׁבְר בְּעָרוֹ מְשְּׁבְר בְּעָרוֹ מְשְּׁבְר בְּשְׁרוֹ מְשְּׁבְר בְּשְׁרוֹ מְשְׁבְר בִּעְּבָׁנוּ אָוֹ־חָשְּׁבְר בְּשְׁרוֹ מְמִשְׁבָּר בִּיִּר וְנִגְאָל**

ויקרא כה:מז-מט

If a person becomes poor and sold themselves as an indentured servant to non-Jews, they or a relative may buy back their liberty. This process is (five time in quick succession!) called 'geula'

^{1.} R. Yoel Bin Nun (in his sefer Nes Kibbutz Galuyot, (Yediot Sefarim 2011) p32-35) points out that there are numerous expressions of redemption, yet the word 'geula' is only mentioned in the third. He concludes from this that earlier stages of redemption (such as the secular Zionist focus on saving the lives of Jews by bringing them to Eretz Yisrael) are also part of the redemption, and deserving of our praise to God. He reads the 'Dayeinu' song of the Haggada as emphasizing the each once of these stages would be been enough to warrant our praise to God, but certainly not that it would have been enough and could have stopped there!

A2] 'GEULA' IN NAVI

• 'Geula' in Navi also describes a process of redemption - either from slavery to independence and from dispossession of ancestral lands to the restoration of those lands.

ייב, ובָאת עַד־בָּבֶל שֶם תַּנָצֵלי שָם י**ִגאָלֵדְ הֹ**' מִכַּף אִיבֵידִי ..... ובָאת עַד־בָּבֶל שֶם תַּנָצֵלי שָם

מיכה ד:י

פּצְחַוּ רַנִּנוּ יַחִדָּׁו חָרְבָוֹת יִרוּשָׁלָם כֵּי־נָחַם ה' עַכֹּמו**ּ גָּאֵל יִרוּשָׁלַם:** 6.

ישעיהו נב:ט

שְׁמְעַוּ דְבַר־ה' גוֹלִּם וְהַגֵּידוּ בָאִייָּם מִפֶּרְחָק וְאִמְרֹוּ מְזָרֵה יִשְׂרָאֵל ׁיְקַבְּצֶׁנּוּ וּשְׁמָרוֹ כְּרֹעֵה עֶדְרְוֹ: כְּי־פָּדָה הְ' אֶת־יַצְקֻבׁב **וּגְאָלֿוֹ מִיַּדְ תַזַק מִפֵּנוּ**:

ירמיהו לא:ט-י

ב) יִאמְרוּ נְאוּלֵיָ הֻ' **אֲשֶׁר ֹּנְאָלָם** מִיַּד־צֶר: (ג) וְמֵאֲרָצׁוֹת לִּבְּצָם מִמִּוָרֶח וּמְמַעֲרֶב מִצָּפְוֹן וּמִיֶּם: 8.

תהלים קז:ב-ג

• 'Geula' in Navi also describes reconnecting to God after disconnection.

יְעַתָּה כְּה־אָמַרָ ה' בּרַאֲדְ יַעֲלֹב וְיֹצֶרְדָ יִשְׂרָאֵל אַל־תִּירָא **ֹכִי גְאַלְתִּידְ** קָרָאתִי בְשִׁמְדָּ לִי־אֶתָה: 9.

ישעיהו מג:א

ובא לציון גואל וּלשַבֵי פַשַע בִּיַעַקב נְאָם הְ' (מלודת דוד- או יבוא הגואל לליון והוא מלך המשיח).

ישעיהו נט:כ

The Navi also speaks of 'the Goel', who many of the classic mefarshim associate with Mashiach. Nevertheless the 'Goel' in Navi is usually a reference to God Himself, who promised the redeem the Jewish people.

(א) הְגַּהְ יְוֹם־בָּאָ לַהִי '..... (ו) וְהָיָהָ בַּיּוֹם הַהְוּא לְא־יִהְיָהְ אוֹר יְקָרוֹת וְקַפְּאְוֹן: (ז) וְהָיָה יוֹם־אֶחָׁד הְוּא יַנְּדַע לַהְ' לֹא־יַוֹם וְלֹא־לָיֵלֶה וֹן וְקַבָּה יִוֹם־בָּאָלֹן: (ז') וְהָיָה בַּיּוֹם הַהָּוּא לְא־יִהְיָה אוֹר יוֹג לֹאוֹת וֹלֹם לִילֹם וֹלֹם עם לרם כלרת שיעבוד גליות. הְיָהְ לְעֵת־עֶרֶב יִהְיָה־אְוֹר: (דש"י - לם יום ולח לילה: לא אור נוגה כאור של עולם הבא .... ולא לילה ולא עת לרה כלרת שיעבוד גליות. שמקודם שימי משיחנו יהיו ואין בהם שיעבוד)

זכריה פרק יד ו-

Zecharia predicts that the period prior to 'the day of the Lord' will be neither one of light nor dark, but like evening and morning combined. Rashi explains that it will not have the bright clarity of full redemption, but neither will there be full subjugation.

A3] 'GEULA' IN CHAZAL

.... רבי אליעזר אומר: .... בניסן נגאלו, בתשרי עתידין ליגאל. רבי יהושע אומר: .... בניסן נגאלו, בניסן עתידין ליגאל

ראש השנה יא

What type of 'Geula' are Chazal talking about here? Mashiach? Restoration of the Jews to their Land?

13. רבי חייא רבא ורבי שמעון בן חלפתא הוו מהלכין בהדא בקעת ארבל בקריצתה וראו איילת השחר שבקע אורה. אמר רבי חייא רבה לר' שמעון בן חלפתא: בי רבי - כך היא גאולתן של ישראל! בתחילה קימאה קימאה כל מה שהיא הולכת היא רבה והולכת. מאי טעמא (מיכה הח) כִּי־אֵשֵׁב בַּחֹשֶׁךְ הְ' אְוֹר לִיְ. כך בתחילה (אסתר בּכא) וּמְרְדְּכֵי יֹשֵׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ. ואחר כך (שם היה) וַיַּשָׁב מָרְדְּכֵי אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ. ואחר כך (שם היטו) וּמְרְדְּכֵי יָצָאן מִלְבְּנִי הַמְּלֶרְ. ואחר כך (שם היטו) וּמְרְדְּכֵי יָצָאן מִלְבְנִישׁ מַלְכוּת. ואח"כ (שם היטו) לַיִּהוּדִּים הֵיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשַׂשְׁן וִיקַר.

תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת ברכות פרק א הלכה א

Famously, Chazal explain that Geula will come 'kima kima' - step by step and gradually, like the slightest light begins the process of dawn which leads to the rise of the sun. Some do not even recognize the dawn at the very start - only when the light is clearer.

ר' יודן אומר לפי שאין הגאולה באה על אומה זו בבת אחת, אלא קימעא קימעא .... לפיכך משולה הגאולה כשחר, שנאמר 14. יעלה אולף. ולמה נמשלה כשחר: שאין לך אפילה גדולה יותר מאותה שעה הסמוכה לשחר. ואם יעלה (ישעיהו נחיח) אז i בקע כשחר אולף. ולמה נמשלה כשחר: שאין לך אפילה גדולה יותר מאותה שעה הסמוכה לשחר. ואם יעלה גלגל חמה באותה שעה שהבריות ישינין, היו כל הבריות נלכדין. אלא עמוד השחר עולה ומאיר לעולם תחלה, ואחר כך גלגל חמה עולה ומאיר, ואין הבריות נלכדין.

מדרש תהלים (שוחר טוב; בובר) מזמור יח

Elsewhere, Chazal explain that the darkest hour comes before the dawn. So too, the redemption will not come in a blinding flash which would confound those still in the dark but slowly, slowly, so that we can become used to it.

ָהָנָּה יָמֶים בָּאִים נְאָם־ה' וַהֲקִמֹתִי לְדָוָד צֶמַח צַדָּיק וּמֶלַדְ מֶלֹדֶ וְהִשְׂבִּיל וְעָשֶׂה מִשְׁבֶּט וּצְדָקָה בָּאֶרֶץ: (רד"ק - זכו סמשית. וקראו 15. למח שיהיה לאתו בעולם כלאת למח השדה)

לרמיהו כניה

Mashiach is compared to a plant, since the development of the process of Mashiach will occurs like a plant growing from the ground.

16. It is clear from all of this that our future salvation will sprout forth naturally .... that is through miracles disguised in nature. Therefore, time will be needed for this natural process to develop ....

Eim HaBanim Semeicha p139

אוֹר לְי״ (מיכה ז, ח), ״הוֹלֵךְ וָאוֹר עַד נְכוֹן הַיּוֹם״ (משלי ד, יח). לכן כל פעולה של אתחלתא יש להתחיל אפילו במעט. לדעת מראש כי אתחלתא דגאולה באה קמעא־קמעא, מעט־מעט, על פי חז"ל - כך היא גאולתן של ישראל: קמעא קמעא באה, כאיילת השחר, ״כִּי אֲשֶׁב בַּחשַׁךּ - ד׳

קול התור איטו, הגאון מוילנה

The Vilna Gaon stresses that Geula is achieved step by step. Even a small step is significant.

- Clearly, one core understanding of Geula is the restoration of a person to their personal independence and their ancestral lands. In the context of the return of the Jewish people to Eretz Yisrael in the 20C, can this process be similarly defined as a 'Geula' process.
- In this definition. Geula does not necessarily have to lead directly to 'yeshua/salvation' or Mashiach?
- When Ray Teichtel says that 'time will be need' how are we to understand this? In the non-Zionist perspective on Geula, which is deeply identified with the coming of Mashiach, people often see this as a miraculous and instantaneous event. From the Religious Zionist perspective, although we are experiencing the beginnings of Geula now - with the restoration of much of our independence and land - the process is a long and natural one. On that basis, many with this perspective see Mashiach as developing over the course of decade or even longer, as did the Purim story.

B] DEFINING MASHIACH

אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא לימות המשיח, אבל לעולם הבא - (ישעיהו סד: ג) *עַין* 18. לָא־רָאַתַה אֱלֹהִים *הוֹלַתַדְּ יָעֲשֵה לְמַחַכֵּה־לוֹ*. ופליגא דשמואל. דאמר שמואל: אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכיות בלבד.

The Gemara quotes a machloket between Shmuel and R. Yochanan about whether the times of Mashiach will be natural or supernatural.

ג אַל יַצַלֵה עַל דַעִתָּדְ שֶׁהַמֶּלַדְ הַמָּשִׁיחַ, צָרִידְ לַעֲשׁוֹת אוֹתוֹת וּמוֹפָתִים, וּמְחַדֵּשׁ דְּבָרִים בָּעוֹלָם, אוֹ מְחַיֵּה מֶתִים, וְכַיּוֹצֵא בִּדְבָרִים גֹּעוֹלָם, אוֹ מְחַיֵּה מֶתִים, וְכַיּוֹצֵא בִּדְבָרִים גֹּעוֹלָם 19. אַלוּ שַהַטְפַּשִים אוֹמָרִים; אֵין הַדָּבַר כַּן. שַהַרִי רְבִּי עַקִיבָה חַכֶם גַּדוֹל מַחַכְמֵי מִשְׁנַה הַיָה, וְהוֹא הַיַה נוֹשָא כֵּלַיוֹ שַׁלְבָּן כּוֹזֶבַא הַמֵּלֶדְ, וָהוֹא הַיַּה אוֹמֵר עַלָיו, שָׁהוּא הַמֵּלֶדְ הַמָּשִׁיחַ. וְדָמָה הוּא וְכָל חַכְמֵי דּוֹרוֹ שְׁהוּא הַמֶּלֶדְ הַמְשִׁיחַ, עַד שְׁנֶּהְרג בָּעֲווֹנוֹת. כֵּיוָן שַׁנַהַרָג, נוֹדַע שָׁאֵינוּ מָשִׁיחַ, וְלֹא שָׁאַלוּ מִמֵּנוּ חַכָּמִים, לֹא אוֹת וְלֹא מוֹבֶת. וְעִיקַר הַדָּבָרִים, כָּכָה הֵן: שָׁהַתּוֹרָה הַזֹּאת אֵין חֲקֵיהָ וּמִשְׁפָּטֵיהָ מִשְׁתַּנִּים לְעוֹלָם, וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים, וְאֵין מוֹסִיפִין עַלְיהֵן, וְלֹא

גורעין מהן. וכל המוסיף או גורע, או שגלה פנים בתורה והוציא הדברים שלמצוות מפשוטן הרי זה בודאי רשע ואפיקורוס. (השגת הראב"ד - אל יעלה על דעתך וכו': א"א והלא בן כוזיבא היה אומר אנא הוא מלכא משיחא ושלחו חכמים לבדקו אי מורח ודאין או לא וכיון דלא עביד הכי קטלוהו!?)

רמב"ם הלכות מלכים פרק יא הלכה ג

אַ אַל יַעַלָּה עַל הַלָּב שַבִּימוֹת הַמְּשִׁיח, יָבַטֶּל דָבַר מִמְנָהָגוֹ שַׁלְעוֹלֶם, או יְהִיָּה שַׁם חַדוֹשׁ בְּמַעֲשָׁה בַּרְאשִׁית, אָלָא עוֹלֶם כְּמַנָהְגוֹ הולד. ווה שַנַאַמַר בִּישַענה"ונגר זאָב עִם-כַּבָשׁ, וַנַמֵר עִם-גִּדִי יִרבַץ" וישעיהו יאוו, מַשַּל וְחִידָה. עִנָין הַדַּבַר - שֵׁיּהִיוּ יִשְּׂרָאֵל יוֹשְׁבִין לָבֶטַח עִם רִשְׁעֵי הָעוֹלָם, הַמְּשׁוּלִים בּּזְאֵב וְנָמֵר: שַׁנָּאֱמָר "זְא*ֵב עֵרָבוֹת יִשְׁדְדֵם--נָמֵר שֹׁקֵד עַל-עָרִיהֶם*" וירמיהו הּוּ). וְיַחְזְרוּ כֻּלְם לדַת הַאֲמֵת, וָלֹא יָגִזֹלוּ וָלֹא יַשְׁחִיתוּ, אֱלַא יֹאכָלוּ דַבַר הַמִּתַר בְּנַחַת כִּישַרְאֵל, שְנַאֲמֵר "וְאַרְיֵה, כַּבַּקַר יֹאכַל-תַבַן" (ישעיהו יאָז; ישעיהו סה,כה). וְכֵן כָּל כַּיוֹצֵא בָּאֵלוּ הַדְּבָרִים הַכָּתוּבִין בִּעִנַן הַמָּשִׁיחַ, מְשָׁלִים הֶם. וּבִימוֹת הַמֵּלֶדְ הַמָּשִׁיחַ יָוַדַע לַכֹּל לְאֵיזֵה דָּבָר הָיוּ מַשָּׁל, וֹמָה עָנַיֵן רַמוּז בַּהָן (כשנת כרתב"ד - א"א וכלא בתורה וכשבתי חיה רעה מן הארץ!?)

בַּ אָמָרוּ חֵכָמִים, אֵין בֵּין הָעוֹלָם הַזֶּה לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ, אֱלָא שִׁעְבּוּד מַלְכִיוֹת בִּלְבַד

רמב"ם הלכות מלכים פרק יב הלכה א-ב

The Rambam rules like Shmuel and sees Yemot Hamashiach very much as part of this world - a non-miraculous continuation of our current existence, but ushering in an era of world peace. He emphasizes in particular that the halachic system will not change. The Ra'avad, following a more mystical line of thinking (also taken by the Ramban and others) understands Yemot HaMashiach to be a miraculous process where the world is entirely changed.

ומל ה' אלהיך את לבבך - .... ונראה מן הכתובים ענין זה שאומר, כי מזמן הבריאה היתה רשות ביד האדם לעשות כרלונו לדיק או רשע, וכל זמן התורה כן, כדי שיהיה להם זכות בבחירתם בטוב ועוגש ברצותם ברע. אבל לימות המשיח, תהיה הבחירה בטוב להם טבע, לא יתאוה להם הלב למה שאינו ראוי ולא יחפוץ בו כלל. והיא המילה הנזכרת כאן. כי החמדה והתאוה ערלה ללב, ומול הלב הוא שלא יחמוד ולא יתאוה. וישוב האדם בזמן ההוא לאשר היה קודם חטאו של אדם הראשון, שהיה עושה בטבעו מה שראוי לעשות ולא היה לו ברלונו דבר והפכו, כמו שפירשתי בסדר בראשית (ב:ט) וזהו מה שאמר הכתוב בירמיה (לא:ל-לב), הנה ימים באים נאם ה' וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה לא כברית אשר כרתי את אבותם וגו', כי זאת הברית אשר אכרות את בית ישראל אחרי הימים ההם נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה. וזהו בטול ילר הרע ועשות הלב בטבעו מעשהו הראוי ....

ぜわつ

20.

The Ramban's conception of Mashiach was quite different that of the Rambam. The Ramban envisages a world which reverts to the pre-Sin state of Gan Eden, where the laws of the natural world and indeed those of the Torah as we know them cease to apply in the normal way.

22.

Regarding the anticipated Redemption of Yisrael, let nobody think that God will suddenly descend from heaven to earth and tell His nation to leave wherever they are, or that He will $% \left\{ 1,...,N_{1}\right\} =0$ instantly send His Mashiach from the heavens to blow the great shofar and gather the distant people into Jerusalem, and that He will construct a fiery wall and that a Temple of flames will descend, as has been promised by His servants the prophets.

This is not what a wise person reads in the prophecies. Certainly, all the prophets' missions will be fulfilled in the End of Days, and not a single element will be left by the wayside, heaven forbid.

However, we will not flee and we will not hurry matters into a single day. Rather, the Redemption of Yisrael will come about slowly. Little by little, the strength of salvation will begin to grow, until "Yisrael will triumph" and "in the end they will prosper greatly," with all the missions and promises of the holy prophets fulfilled. With God's help, I will clarify this from the Ketuvim and from the words of our Sages.

Drishat Tzion, R. Tzi Hirsch Kallischer, p37

 The hashkafic dissonance between the Religious Zionist and the Charedi perspectives on Geula is therefore driven by two fundamental disagreements. (i) The definition of Geula, which Religious Zionists see as entirely different to the coming of Mashiach, whereas Charedi hashkafa conflates them; and (ii) The modality of Mashiach, which Religious Zionism views as a political and naturalistic process, and Charedi hashkafa sees as mystical and miraculous.

C] GEULA & TESHUVA

C1] THE TWO APPROACHES

(א) וְהַיַה בּרִיבַבאוּ עַלֵידְ בַּל־הַדְּבַרִים הָאֶלֶה הַבְּרַכָה וְהַקּלֶלֶה אֲשֶׁר נְתַתִּי לְפַנֵידְ וְהַשֶּׁבֹתְ אֱל־לְבַבֶּדְ בְּכַל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הַדִּיחַדְּ הִי ָאֱלֹהֶיךָ שֲמָה: (ב) וִשַבִּתָּ עַד־הַ' אֱלֹהֶיךּ וְשָׁמַעִתָּ בִקֹלוֹ כִּכֶּל אֲשֶׁר־אַנֹכֵי מִצַוּךָ הַיָּוֹם אַתָּה וּבָנֵידְ בִּכָל־לְבָבָךָ וּבְכַל־נַפְשֵׁךּ: (ג) וְשָׁב הָי ָאֱלֹהֶידְ אֶת־שְׁבוּתָדָּ וְרָחֲמֶדְ וְשָׁב וְקַבֶּצְדְּ ֹמִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְדָּ הִ' אֱלֹהֶידְ שְׁפָּהּ

דברים ל:א-ב

The Torah describes the ultimate redemption in terms of Teshuva. The Jewish people will repent and God will return them to the Land.

23.

ָכב) לָבֿן אֱמָר לְבֵית־יִשְׂרָאֵל כַּה אָמַר אֲדֹנֵי ה' **לְא לְמַעַנְכֶם אֲנֵי עֹשֶׁה בֵּית יִשְׂרָאֵל כַּי אִם־לְשֵׁם־קַדְשִׁי** אֲשֶׁר חִלַּלְשֶּׁם בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאתֶם שֶׁם: (כג) וְקַדִּשְׁתִּי אֶת־שְׁמֵי הַגְּדֹוֹל הַמְחֻלָּל בַּגוֹיִם אֲשֶׁר חִלְלְתֶּם בְּתוֹכֶם וְיָדְעוֹּ הַגּוֹיִם כִּי־אֲנִי ה' נְאָם אֲדֹנֵי ה' נְאָם אֲדֹנֵי ה' בְּאתָי בָּבָם לְעִינֵיהֵם: (כִד) וְלָקַחְתֵּי אֶתְכֶם מִן־הַגּוֹים וְקַבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִפְּל־הָאֵרְצִוֹת וֹהָבַאתִי אֵתְכֶם אֵל־אַדְמַתְכֵם:

יחזקאל פרק לו

25.

On the other hand, the prophecies of redemption in Yechezkel speak of a return to the Land <u>without teshuva</u>, but to end the chilul Hashem of exile.

אמר רב: כלו כל הקיצין, ואין הדבר תלוי אלא בתשובה ומעשים טובים. ושמואל אמר: דיו לאבל שיעמוד באבלו. כתנאי: רבי אליעזר אומר: אם ישראל עושין תשובה - נגאלין, ואם לאו - אין נגאלין. אמר ליה רבי יהושע: אם אין עושין תשובה - אין נגאלין!! [אלא] [אמר לו] הקדוש ברוך הוא מעמיד להן מלך שגזרותיו קשות כהמן, וישראל עושין תשובה ומחזירן למוטב. תניא אידך: רבי אליעזר אומר: אם ישראל עושין תשובה - נגאלין, שנאמר (ירמיהו גיבוּ שׁוּבַבִּים שׁוּבָבִים אֶרְפָּה מְשׁוּבְּבַּיַים אַרְפָּה מְשׁוּבְּבַּיִים אַרְפָּה מְשׁוּבְּבֹּבִים אוֹבְבָּים אַרְפָּה מְשׁוּבְּבַּבְיִם וּמְשִׁבּ וֹהלא כבר נאמר (ישיהו בּי יּד) בִּי אָליעזר לרבי יהושע: והלא כבר נאמר (ירמיהו בּי יד) בִּי אָלִעָּר בְּעַבְּחְיִּנִי בְּעָבְּחְוּנִי אֶתְּכֶם אָחָד מֵעִיר וּשְׁבָּה אָלַנִים מְשִׁבָּה אָלַיִיר וֹשְׁפָּחָה וְהַבָּאתְי אַתְּכָם צְיִוֹן. אמר לו רבי אליעזר: והלא כבר נאמר (ישעיהו מטיּח בָּה אַבְּיִל נְשִרְה וֹשִׁלּי לְבְוֹשׁ לְבְוֹשׁ לְבְיִם בְּשִׁבְּיִל נְשְרָאַל נְאָב לְשְרָאַל נְאָב לְשְרָאַל נְאָב מִשְׁלִים מְלָבִים מִלְכִים וֹיִשְׁבָּ אַרְיִעזר: והלא כבר נאמר (ירמיהו דּי א) אִם־תָּשׁוּב יִשְּרָאַל נְאָם־קֹי וּשְׁמִבּ לו רבי יהושע: והלא כבר נאמר (ירמיהו דִּי א) אִם־תָּשׁוּב יִשְּרָאל נְאָם־קֹי וְשָׁמִשׁל אָר בּי אַלְעזר: והלא כבר נאמר (ירמיהו הַ שִּשְׁר לְמֵימֵי הַלְּיִשְׁ וְשְׁמִשׁל לְבִישׁ תַּבְּלְוּת בְּבָּץ שׁ תִּבְלְיָה תְּבְּיִב מְשְׁלִיע בָּר וֹמִשְׁל בְתִּבּי וֹבְשְׁבְּיִים וְהַשְּבֵּע בְּחַלְ שׁ תִּבְיּק הַבּלְּיִם וְמִשְׁבַע בְּרִי שִׁבּר מִשְׁל בִּי תִּנְיִים וְחָשׁבְּע בְּבִי הְשִּבּים וְיִשְּבַבְ בְּשְׁבְּיִם וְשִׁבְּע בְּבַיְ הִי מִישְרֹם וְחַלְּע תְּבְי וִבְבְּלִית נְבַּץ שׁ תִּבְבְי שִׁ בְּבִי בִי הִישׁר לו רבי אליעזר: והלא תַבְּר בּי אָשְׁרְשׁ תְּבָּב בִּיְשׁר בִּי אליעזר.

סנהדרין צו:

The Gemara records a dispute between Rav and Shmuel, which reflects a debate in previous generations between R. Eliezer and R. Yehoshua³ as to whether the ultimate Geula will depend on the teshuva of the Jewish people or not. R. Eliezer (and Rav) insists that there can be no redemption without teshuva. R. Yehoshua (and Shmuel) insist that the redemption will come whether or not there is voluntary teshuva, although R. Yehoshua accepts that the teshuva process may ultimately be 'forced' by oppression from the non-Jews⁴. Each side quotes Torah verses to the other and, ultimately, it appears that R. Yehoshua wins. Yet the debate continued to Rav and Shmuel, so the issue seems not to have been concluded!

ָלָכָל אֵלּוּ הַדְּבָרִים וְכַיּוֹצֵא בָּהֶן לֹא יֵדַע אָדָם אֵידְּ יִהְיוּ עַד שֶׁיְּהְיוּ. שֶׁדְּבָרִים סְתוּמִיון הֵן אֵצֶל הַנְּבִיאִים. גַּם הַחֲכָמִים אֵין לָהָם קַבָּלָה בִּדְבָרִים אֵלּוּ. אֶלֶא לְפִי הֶכְרֵע הַפְּסוּקִים. וּלְפִיכָדְּ יֵשׁ לָהֶם מַחְלֹקֶת בִּדְבָרִים אֵלּוּ. וְעַל כָּל פָּנִים אֵין סִדּוּר הֲוָיַת דְּבָרִים אֵלוּ וְלֹא דִּקְדּוּקִיהֶן עָקָר בַּדָּת ....

רמבם משנה תורה הלכות מלכים יב:ב

This debate clearly demonstrates the background to the Rambam's ruling (as seen in the previous shiur) that even the Nevi'im and Chazal were not clear on issues relating to Geula did not have a mesora which definitively described them.

• Which opinion does the halacha follow in this debate? Is teshuva needed for redemption or not?

איסתלק רבי ליעזר (**קרבן העדה** - והודה לדברי ר"י דאפילו בלא תשובה נגאלין לעת קץ) 27.

תלמוד ירושלמי (ונציה) מסכת תענית פרק א דף סג טור ד /ה"א

In the parallel sugya in Yerushalmi, it is even clearer that R. Eliezer ends up by agreeing with R. Yehoshua - that redemption can ultimately come without teshuva⁵.

 Another apparent support for the position of R. Yehoshua - that Geula will come with OR without teshuva is seen in another well know statement of Chazal:

אמר רבי אלכסנדרי: רבי יהושע בן לוי רמי, כתיב (ישעיהו סּ:כב) בְּעָתָּה וכתיב (שם) אֲרִוּשְׁנָה! זכו - אחישנה, לא זכו - בעתה. אמר רבי אלכסנדרי: רבי יהושע בן לוי רמי, כתיב (דניאל זיּג) וַאֲרוּ עִם־עֲנָנֵי שְׁמַיָּא כְּבַר אֱנָשׁ אָתַה. וכתיב (זכריה טּטּ) עָנִי וְרֹבֵב עַל־ חַמֹּוֹר! זכו - עם ענני שמיא (רש"י - במכּירות), לא זכו - עני ורוכב על חמור (רש"י - כעני כּבא על חמורו בעללות.)

סנהדרין צח.

28.

^{2.} This girsa issue is immensely important. According to the textual version 'א', the predication of antisemitic oppression is part of the statement of R. Yehoshua who predicts that redemption can come without teshuva ie, if the people do NOT do teshuva then this will happen, but it is avoidable if the people do teshuva. According to the version in the Yerushalmi), this is a response by R. Eliezer who rules that teshuva is essential and will ultimately need to be forced. As such, this is the mechanism through which the teshuva will happen and is unavoidable. R. Yoel bin Nun (in his sefer *Nes Kibbutz Galuyot*, (Yediot Sefarim 2011) p29 fn5) suggests that this textual issue could have have arisen from an original manuscript which read '>\text{N}, but where the apostrophe was mistakenly moved to \text{N}.

B. See also Zohar Chadash Parashat Noach which cites a parallel dispute between R. Eliezer and R. Akiva.

^{4.} See Maharsha ibid.

 $^{5. \}quad \text{Many mefarshim conclude that R. Eliezer ultimately agrees to R. Yehoshua's position - see Maharal, Netzach Yisrael end of chap 31.}$

א"ר יוחנן אמר הקדוש ברוך הוא לישראל - אף על פי שנתתי קצבה לקץ שיבא בין עושין תשובה בין שאין עושין בעונתה היא באה, אם עושין תשובה אפילו יום אחד אני מביא אותה שלא בעונתה. הוי (תהלים צה:ז) הַיּיֹם אָם־בַּקּלוּ תַשְׁמֵעוּ

שמות רבה (וילנא) פרשת בשלח פרשה כה

Chazal expressed in different places the idea that Geula can come in different modes. If we do teshuva, it will come 'early'. If we do not, it will come 'at the appointed time'.

30. ואמר רבי יוחנן: אין בן דוד בא אלא בדור שכולו זכאי, או כולו חייב. בדור שכולו זכאי - דכתיב (ישעיהו סיכא) וְעַמֵּקְ^{רְ} כֻּלְּםְ צַדִּילִים לְעוֹלֶם יַיִירְשׁוּ אֲרֶץ. בדור שכולו חייב - דכתיב (ישעיהו נטיטז) וַיַּרְא ׁבֶּיראַיִין אִׁישׁ וַיִּשְׁתּוֹמֵם כִּי אַיִן מַפְּגִּיעַ, וכתיב (ישעיהו מח•א) לְמַעַנְיָ אָעֱשֶׂה.

סנהדרין צח.

29.

Another famous quote from the Gemara expresses the same idea - that the ultimate redemption could potentially come in two modes. Mashiach will come to a generation that is either wholly worthy or wholly unworthy.⁶

ושמואל אמר: תמה זכות אבות (**תוספות שם** – אומר רבינו תם דזכות אבות חמה אבל ברית אבות לא חמה דהא כחיב (ויקרא כו:מב) *וְזַבַרְמָּי מֶח־בְּרִיתִי יַשֶּקוֹב* אף לאחר גלות, ואנן אין אנו מזכירין זכות אבות אלא הברית)

שבת נה. ותוספות שכ

Yet another expression of this is the contrast between 'Zechut Avot' - the inherent merit of the Jewish people as derived through our ancestors, which has now been exhausted, and 'Brit Avot' - the eternal covenant that God made with the Jewish people, which remains with us even after the long exile.⁷

כי קץ הגלות ישנו אפילו יהיו ישראל רשעים גמורים ח"ו 32.

אור החיים ויקרא כה:כח

The Or Hachaim understands this to mean that redemption could come to a generation that is entirely wicked!

- R. Ya'akov Filber⁸ discusses these sugyot in depth and presents the following analysis. The two potential modes relating to the ultimate redemption and the coming of Mashiach operate in the following manner:
  - MODE 1 WITH VOLUNTARY TESHUVA: If the Jewish people voluntarily do teshuva then full Geula will come quickly and suddenly.
  - MODE 2 WITHOUT TESHUVA: If the Jewish people do not do teshuva willingly then Geula will come slowly and in stages. FIRST there will be a physical Geula which evolves step by step. SECOND there will be a teshuva leading to a spiritual Geula. But this teshuva may need to be 'forced' by the decrees of oppressors and God will also be involved in 'circumcising our hearts'. The dispute between R. Eliezer and R. Yehoshua concerning whether redemption can come without teshuva relates specifically to the first stage of this second mode the physical redemption.

C2] THE HALACHIC/HASHKAFIC CONCLUSIONS?

33. כָּל הַנְּבִיאִים כֻּלָּן צִוּוּ עַל הַתְּשׁוּבָה וְאֵין יִשְּׂרָאֵל נִגְאָלִין אֶלָא בָּתְשׁוּבָה. וּכְבָר הִבְטִיחָה תּוֹרָה שֶׁסּוֹף יִשְׂרָאֵל לַעֲשׁוֹת תְּשׁוּבָה בְּסוֹף גָּלוּתָן וּמִיָּד הֵן נִגְאָלִין שֶׁנֶּאֱמַר (דברים לּא) וְהָיָה כִי יָבאוּ עָלְיִד כָּל הַדְּבָרִים וְגוֹ (דברים לּב) וְשַׁבְתָּ עַד ה' אֱלֹהֶיךּ וִברים לּגוֹ וְשָׁב ה' אֱלֹהֶיךּ וְגוֹ.

רמבם משנה תורה הלכות תשובה זיה

The Rambam appears to rule like R. Eliezer - that redemption can come only with teshuva.

והנה אין בשירה הזאת תנאי בתשובה ועבודה, רק היא שטר עדות שנטשה הרטות ונוכל, ושהוא יתברך יטשה בנו בתוכחות חימה, אבל לא ישבית זכרנו, וישוב ויתנחם ויפרע מן האויבים בחרבו הקשה והגדולה והחזקה, ויכפר על חטאתינו למטן שמו.

רמב"ן דברים לב:מ

The Ramban appears to rule like R. Yehoshua - that redemption will ultimately come with or without repentance.

^{6.} The Vilna Gaon in his commentary to Tikunei Zohar Tikun 69:126 writes that it will surely now be the second option and redemption will come to a generation which is unworthy. He also explains that 'unworthy' does not be totally wicked, although see above that the Or Hachaim seems to disagree!

^{7.} This is expanded on by R. Shlomo Elyashiv in the Leshem - U'chlama, Hakdamot U'sha'arim, Sha'ar 6 Chap 9.

^{8.} Ray Filber is one of the foremost contemporary commentators on the works of Ray Avraham Y. Kook. He was a key talmid of R. Tzvi Yehuda Kook and a one of the founders of Yashlatz - the Yeshiva Ketana of Mercaz HaRay. His sefer Ayelet HaShachar deals in depth with issues of Geula and Eretz Yisrael.

Although see Kesef Mishne ibid who understands that the source for the Rambam is NOT the dispute between R. Eliezer and R. Yehoshua in Sanhedrin but rather the Gemara in Yoma 86b that teshuva brings redemption closer. Thus the Rambam may be following the position of R. Yehoshua (which fits better with the sugya), and still hold that redemption is helpful, but not ultimately essential.

- Again, we see different perspectives¹⁰ without a clear resolution. The Religious Zionist perspective follows R. Yehoshua's opinion that Geula can come even without a mass teshuva of the Jewish people. The Charedi perspective follows R. Eliezer's view that Geula is not possible without teshuva. As such, the current secular State of Israel cannot be part of the process of redemption.
- R. Yaakov Filber quotes¹¹ many Rishonim and Acharonim who also take the position that Geula can come without teshuva. These include: R. Sa'adia Gaon, Rashi, Ramban, Rabbeinu Bachya, Redak, Maharsha, Metzudat David, Maharal, the Ramchal, the Or Hachayim, the Gra, the Chafetz Chaim and the Leshem¹².
- However, the Religious Zionist position has another critical persecutive which adds a dramatic twist to the sugya!!!

35.

שתי תשובות **הן : תשובה פרטית ותשוב**ה כללית, תשובה פרטית – שישובו איש מדרכו הרעה לפי גדרי התשובה אשר גבלו ראשונים, הלא הם כתובים בספרי המוסר, ולכן נקראה תשובה פרטית, שנצרכת בפרטות לכל איש ואיש לפי מעשיו.

תשובה כללית — שישובו כל ישראל לארץ נחלת אבותינו, לקבל אלוחות ועול מלכותו יתברך, ועל התשובה הכללית צוו כל הנביאים ואף־על־פי שאין אנו ראויים, ה׳ יעשה אתנו בכל נפלאותיו, בזכות אבותינו הקדושים.

רב יהודה אלקלעי, גורל לה', מהדורה א', תרי'ז סימן ד'

ודומיהם.

כשישובו ישראל לארץ, הקדוש־ברוך־הוא יחזיר שכינתו לציון,

והיא התשובה כמה שנאמר ב"תקונים": "ותיובתא מאי ניהו,

דיחזיר שכינתא לאתרה" רצה לומר, התשובה היא שישובו ישראל

לארץ, כדי שיחזיר ד' שכינתו לציון. וכל הקצין כלו ואין הדבר

תלוי אלא בתשובה, שישובו ישראל לארץ.

אם לא ישובו ישראל לארצם, ד' מעמיד להם מלך, שגזרותיו קשות כחמן, ויתקנאו בהם אנשי הארץ ויתנו עיניהם באשר להם. ואם מן הצועקים ואינם נענים, כמו שארע לאבותינו מגרשי ספרד בחכמתם ישימו לבבם על דרכיהם, אז ייטיב להם ואם לאו, יהיו

רב יהודה אלקלעי, ספר חיים, סימן ז' דף ג.

Rabbi Yehuda Alkalai (19C Europe/ Eretz Yisrael) understood that the teshuva discussed in this debate is a national teshuva of the Jewish people, not the private teshuva of the individual. In private teshuva, the individual must repent for their sins and return to God through a life of renewed Torah and mitzvot. National teshuva is expressed through the return of the nation to Eretz Yisrael! If the people do not take that opportunity when they can do so, the Gemara predicts that God will send antisemitic oppressors to attack the Jewish people until they DO return to Eretz Yisrael. Thus, EVEN if the halacha follows R. Eliezer that teshuva is necessary, this can be achieved through mass aliya!

D] IDENTIFYING THE SURE SIGNS OF GEULA

(לג) כַּה אַמַר אָדֹנַי ה' בִּיוֹם עָהַרִי אָתָבֶּׁם מִכָּל עַוֹנוֹתֵיכֶם וְהִוֹשְׁבָתִּי אֶת־הַעַלִּים וְנִבְנוּ הַחַרבוֹת: (לד) וְהָאַרְץ הַנְּשְׁמַּה תַּעָבֵד תַּחַת אַשֵּר הַיִּתָה שָׁמַמֶּה לְעֵינֵי כַּל־עוֹבֵר: (לה) וָאַמְרוּ הַאַרֵץ הַלֹּזוֹ הַנְּשַׁמֵּה הַיִּתָה כְּגַן־עֵדֶן וְהַעֲרֵים הַחַרְבֵּוֹת וְהַנְשַׁמֵּוֹת וְהַנְּהֵרְסִוֹת בַּצוּרוֹת נַשַׁבוּ (לו) וַיַדַעוֹ הַגּוֹיָם אֲשֶׁר נָשָׁאָרוֹ סְבִיבוֹתַיכֶם כָּין אָנִי הֹ' בַּנִּיתִי הַנַּחַבְּטוֹת נַטַעַתִּי הַנִּשְׁמַה אָנַי הַ' דְּבַּרָתִּי וַעֲשִּׁיתִיּ ס

37.

The passage from Yechezkel (quoted above) goes on to describe the reflowering of the Land at the time of Geula.

ואמר רבי אבא: אין לך קץ מגולה מזה, שנאמר (יחזקאל לוּח) וָאַתֵּם הָרֵי יִשְׂרָאֵל עַנְפָּכֵם תִּהַּננוּ וּפֶּרְיָכֵם תִּשְׂאָוּ לְעַמְי יִשְׂרָאֵל כִּי קרבו לבוא. (רש"י - כשתתן ארץ ישראל פריה בעין יפה אז יקרב הקץ, ואין לך קץ מגולה יותר.)

38.

We saw above the Gemara in Sanhedrin 98a where R. Eliezer remained silent after hearing R. Yehoshua's final proof that teshuva is NOT essential for redemption. The Gemara immediately goes on to state 'and R. Abba states' that the surest way to know that Geula is approaching is the reflowering of Eretz Yisrael. Why is this added to the debate?

39.

בזה שארץ ישראל עושה פירותיה בעין יפה... בהסבר זה בגמרא זכיתי לכוון לדברי רבי זונדל סלנטר רבו של רבי ישראל סלנטר, אבי תנועת המוסר, כפי שהובאו בספרו של רבי נתן פרידלאנד, המזכיר את רבי זונדיל כמורו ורבו.

...ומהו הקשר שבין שני המאמרים? צריכים אנו לומר, אפוא, שהקשר הוא ענייני. מכיון שהקץ אינו תלוי בתשובה - זוהי מסקנת התנאים שם, כיצד, אפוא, נוכל להכירו?

רב צבי יהודה קוק, לנתיבות ישראל ב', 'מומו י'ט למדינת ישראל'.

^{10.} See R. Chaim Drukman's book Kim'a Kim'a (now available in English - Step by Step, 2020), Chapter 7 where Rav Drukman also brings multiple opinions that follow R. Yehoshua.

^{11.} Ayelet HaShachar p 171.

^{12.} He quotes the relevant passages from each commentator and concludes with the words of the Satmar Rav that anyone who alleges that redemption can come without teshuva is a heretic! R. Filber notes that there are many classic commentators who would not agree with the Satmar Rebbe on on this point.

R. Tzvi Yehuda Kook (reflecting an earlier position of R. Zundel Salanter) understands that, since the Gemara concludes like R. Yehoshua - that redemption is NOT dependant on teshuva, we will not know when redemption is coming. As such, we need a sign to indicate that Geula has begun. This sign is the renewed fertility of Eretz Yisrael

וַהַשָּׁמִתֵי אַנִי אַת־הָאָרֵץ וְשֶׁמְמֵוּ עָלֵיהָ אִיבִילֵם הַיּשָׁבִים בַּהּ: 40.

ויקרא כו:לב

In the Tochacha in Vayikra, the Torah predicts that Eretz Yisrael will be barren and desolate, but that our enemies on the land will also be desolate.

וכן מה שאמר בכאן (בפסוק לב) וְשְׁמְמָנ טָלֶיבִי *אְיְבֵיבֶּס*, היא בשורה טובה מבשרת בכל הגליות שאין ארצנו מקבלת את אויבינו. וגם זו ראיה גדולה והבטחה לנו. כי לא תמצא בכל הישוב ארץ אשר היא טובה ורחבה ואשר היתה נושבת מעולם, והיא חרבה כמוה. כי מאז יצאנו ממנה לא קבלה אומה ולשון, וכולם משתדלים להושיבה ואין לאל ידם.

רמב"ן ויקרא כויו

(לב) ושממו עליה אויביכם. שממה תהיה לאויביכם שלא ימלאו בה נחת רוח, ובשורה טובה היא לישראל. וכן דרשו רז"ל בתורת כהניס (ספרא ו:ח) "זו מדה טובה לישראל, שלא יהו ישראל אומרים: הואיל וגלינו מארלנו עכשיו האויבים באים ומולאים עליה נחת רוח ...". ומזה אמר שאף היושבים בה ינהגו שממה עליה שלא יבנו עליה חומה ומגדל. וכל האומות ישתדלו לבנותה ואין להם כח, ויש בזה סימן גדול לישראל שמיום שחרבה לא קבלה אומה ולשון, ולא תקבל עד שישובו אפרוחיה לתוכה.

[רבינו] בחיי ויקרא פרק כו פסוק לב

The Ramban and his student R. Bachya (based on the Sifra) point out the wonderful news hidden in this verse. Even through Eretz Yisrael is one of the most fertile parts of the whole world, it will not release its bounty to our enemies, only to the Jewish people.

43. We traversed some miles of desolate country whose soil is rich enough, but is given over wholly to weeds—a silent, mournful expanse, wherein we saw only three persons—Arabs, with nothing on but a long coarse shirt (Chap 47) .....

Palestine sits in sackcloth and ashes. Over it broods the spell of a curse that has withered its fields and fettered its energies. .... Nazareth is forlorn; about that ford of Jordan where the hosts of Israel entered the Promised Land with songs of rejoicing, one finds only a squalid camp of fantastic Bedouins of the desert. Jericho the accursed, lies a moldering ruin.... Bethlehem and Bethany, in their poverty and their humiliation, have nothing about them now ..... Renowned Jerusalem itself, the stateliest name in history, has lost all its ancient grandeur, and is become a pauper village; the riches of Solomon are no longer there to compel the admiration of visiting Oriental queens; the wonderful temple which was the pride and the glory of Israel, is gone .... The noted Sea of Galilee, where Roman fleets once rode at anchor .... was long ago deserted by the devotees of war and commerce, and its borders are a silent wilderness. Capernaum is a shapeless ruin; Magdala is the home of beggared Arabs; Bethsaida and Chorazin have vanished from the earth, and the "desert places" round about them .... sleep in the hush of a solitude that is inhabited only by birds of prey and skulking foxes.

Palestine is desolate and unlovely. And why should it be otherwise? Can the curse of the Deity beautify a land? Palestine is no more of this work-day world. It is sacred to poetry and tradition—it is dream-land. (Chap 56)

The Innocents Abroad, Mark Twain¹³

44.

אך החלו בניה לבא שעריה, לשכון חדריה, האח! תראינה עינינו, יפה נוף, משוש חמדתנו. לאט לאט, תסיר צעיף אלמנותה תחליץ שד להיניק גוריה, תתנער מעפר שיממותיה ותתעטף בשמלת כלולות.

עד כי, כעת החלו שרידי בניה לחונן עפרה, מצאוה חרבה ושוממה, כיום עזבוה אבותינו. ציה ואופל כיסו פניה, שמה ושאיה על כל הרריה. שדה חמודותיה עזובות וכרמי גפניה זנוחות. ושמונת־עשרה מאות שנות שיכוליה, לא העצירו כח להיטיב מצבה ולבנות הריסותיה.

ר' יואל משה סלומון

Yoel Moshe Soloman, one of the founders of Petach Tikva in 1878, expressed this in beautiful poetry.

• In the third and final shiur in this serious we will be'H look more closely at the non-Messianic Religious Zionism of Rav Soloveitchik and his talmidim and the implications this may have for the modern State of Israel.